

ת"פ 6074/10 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד לאה פרץ

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 6074-10 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ'
פרץ

בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין: פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
המואשימה
נגד
לאה פרץ
הנאשמה

自然而 דין

כתב האישום המתוון וההלים

1. הנאשמה הודהה בעבודות כתב האישום המתוון (כאשר התקנון התייחס לטעויות סופר בלבד) וזאת במסגרת הסכמה דיןונית בין הצדדים והורשעה בכתב האישום המיחס לה שני אישומים.

על פי החלק הכללי של כתב האישום המתוון בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, עבדה הנאשמה כמתפלת בילדים בכיתת הבוגרים של גן "א" בקריות ביאליק והיתה אחראית על צרכי מחייתם ושלומם של הילדים השוהים בגן. בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום היו הילדים בכיתת הבוגרים בטוחו גילאים שבין שנתיים ל- שנתיים ושםונה חודשים.

אישור ראשוני

על פי עבודות כתב האישום המתוון, בתאריך 12:55 בשעה 9.3.16 שכבו הילדים על מזרונים במרכז הגן לקרהת שנת הצהרים. הנאשמה הסתובבה בין הילדים כשהיא יפה והבחינה בקטין א' ששכב אותה עת על אחד המזרונים בגין ולא ישן. אז הרימה הנאשמת את א' עם ידיה, הפכה את גופו על צדו השני של המזרן ותקפה אותו על ידי כף שהטיחה אותו על המזרן כשהוא שוכב על בטנו. מספר שניות קודם לכך, פנתה הנאשמת אל הקטין ב' ששכב אותה עת על גבו, הנאשמת תקפה את הקטין על ידי כף שבעטה בגבו של הקטין כף שיסתובב וישכב על בטנו. בהמשך, בסמוך לשעה 13:01, נכנסה הנאשמת לגן, נגשה לקטין ג' ששכב אותה עת על בטנו, הרימה אותו ותקפה אותו שלא כדין על ידי כף שהטיחה אותו אל המזרן כשהוא שוכב על בטנו. עוד באותו יום, בשעה 13:09 נגשה הנאשמת אל קטין א' ששכב על אחד המזרנים ותקפה אותו בכך שהרימה אותו עם ידה הימנית והטיחה את גופו על המזרן. בהמשך השליכה הנאשמת על הקטין את שמיכתו ובעיטה בישבונו באמצעות רגלה הימנית. מיד לאחר מכן, פנתה הנאשמת אל הקטינה ד' ששכבה על המזרן סמוך לקטין א'. הנאשמת תקפה את הקטינה על ידי כף שהרימה אותה עם ידיה והטיחה את גופה על המזרן.

עמוד 1

במהרש משלחה הנאשמת את הקטינה לכיוונה באמצעות רגלה הימנית כשהיא שוכבה על המזרן.

בгин מעשה אלה הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפה בנסיבות חמירות - עבירה לפי סעיפים 379 + 382(ב)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") (חמש 5 עבירות).

אישום שני

בתאריך 7.3.16 בשעה 12:01 בעת שি�בו יידי הגן סביב שולחנות, נגשה הנאשמת לקטין ג' ותקפה אותו על ידי כר שתפסה את ידו הימנית בחזקה. כתוצאה מעשי הנאשמת החיל הקטין ג' לבכות.

בгин מעשה אלה הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפה בנסיבות חמירות - עבירה לפי סעיפים 379 + 382(ב)(2) לחוק העונשין.

.2. בתחילת כפירה הנאשמת בעבודות כתוב האישום והתיק נקבע לשםיעת ראיות ואולם ביום 18.12.9 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה דיןונית במסגרת הودתה הנאשמת בכתב אישום מתוקן במפורט לעיל. המאשימה הצהירה כי עד מהה העונשיות בתיק זה למתחם ענישה שבין שישה חודשים מאסר בפועל שיכול וירצוי בעבודות שירות ועד שמנה עשר חודשים מאסר בפועל. כן הסכימו הצדדים על הפניות הנאשמת לשירות המבחן לצורך עריכת תסקير בעניינה. עוד הצהירה המאשימה כי ככל שתסקיר שירות המבחן יהיה חיובי, עדמת המאשימה תהיה לענישה ברף התיכון של מתחם הענישה. כשהתבוקשה המאשימה לפרט מהו לטעמה תסקיר חיובי נמנעה מלעשות כן וכי היא איננה מודעת לניסיונות האישיות של הנאשמת.

تسקירי שירות המבחן

.3. שירות המבחן הגיע לסקיר מפורט אודiot הנאשמת. מטעמי צנעת הפרט לא אפרט את האמור בתסקיר ואצין במתמצית כי מדובר בנאשمت בת 63, נעדרת עבר פלילי, נשואה ללא ילדים שכן לא הצליחה להביא ילדים לעולם כעולה גם מטייעוני הסנגור. במהלך השנים עברה במקומות עבודה שונים, בעבודות מזכירות וכמתפלת בילדים ומשנת 2012 עבדה כמתפלת בגן ילדים. ביחס לביצוע העבודות שירות המבחן התרשם כי הנאשمت קיבלה אחירות על ביצוען. לדברי הנאשמת, לאחר האירועים ובמהלך החקירה צפתה בתייעוד האירוע ונחרדה ממשעה ושיתפה את שירות המבחן בתוצאות הבושה והאשמה שהציפו אותה. שירות המבחן התרשם שמדובר באישה קשה יומ, ללא עבר פלילי "וללא דפוסי התנהגות עבריניים". שירות המבחן מצין כי הנאשמת התקשתה להסביר את נסיבות התנהגותה וטענה כי התנהגות זו חריגה ואניינה מאפיינת אותה. מוסיף ומציין שירות המבחן כי הנאשמת הייתה מרוכצת בנזקים שנגרמו לה עצמה ולתדמיתה בעקבות מעשיה ופחות ביטהה אמפתיה מותאמת לתוצאות התינוקות בהם פגעה. סיכומו של דבר מוצא שירות המבחן לציין כי בשל ריבוי וחומרת העבודות בהן הורשעה הנאשמת אין הוא רואה "בהתמלצה על טיפול או עבירה בקהילה מסוים אמצעי אשר יכול להפחית הפסיכון להישנות התנהגות דומה בעtid".

4. ביום 19.5.14 הוגשה בקשה על ידי ב"כ הנאשמת למסקירות משלים של שירות המבחן שיבחן שילובה של הנאשمت בהליך טיפול. המאשימה השaira הבקשת לשיקול דעת בית המשפט ונינתה החלטה בה הורית לשרת המבחן להגיש מסקירות משלים שיתיחס לאפשרות שילובה של הנאשמת בהליך טיפול לאור העובדה של קביעת שירות המבחן אין לנאשמת דפוסים עבריניים.

5. לתיק בית המשפט הוגש מסקירות נוספת של שירות המבחן ובו צוין כי לצורך עיריכת המסיקור עיננה קצינית המבחן בפרוטוקולים ובהחלטות. נראה כי לצורך כתיבת המסיקור זה לא נפנסה קצינית המבחן בשנית עם הנאשמת. קצינית המבחן ציינה בתסיקיר כי אין היא רואה בעורבות שירות המבחן בעיניה של הנאשמת משומם אמצעי שיקול להביא לשינוי והפחחת הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. לפיכך המליצה קצינית המבחן לבית המשפט לשיקול "להטיל על לאה ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, שתמחיש עבורה את מלאה חומרת מעשה".

6. ביום 19.9.6 הוגשה בקשה על ידי ב"כ הנאשמת לבחינת העברת התקיק להליך טיפול במסגרת בית המשפט החקלאי בחיפה. המאשימה התנגדה בקשה ובית המשפט הורה לשירות המבחן להכין מסקירות התאמת לבית המשפט החקלאי בעיניה של הנאשמת.

7. לתיק בית המשפט הוגש מסקירות התאמת לבית המשפט החקלאי בחיפה. בתסיקיר שירות המבחן אשר נערך על ידי קצינית מבחן המטפלת בתסיקורי התאמת להליך בית המשפט החקלאי, צוין כי הנאשמת אינה מתאימה להליך טיפול בתחום זו וזאת בשל ייעודו של מסלול בית המשפט החקלאי אשר תואם אנשים בעלי צרכים מורכבים ומרובים. בעיניה של הנאשמת צוין, כי אמונה היא מציה בחרדה משמעותית מההלך המשפטי שכגדה והרבתה לבכות ואולם לא התרשם שירות המבחן מרבי צרכים וצריך בקשר פיקוחי אינטנסיבי לצורך שיקום. כמו כן צוין בתסיקיר ההסתמה כי הנאשמת הביעה חרטה על מעורבותה בעבירות ורצונה להשתלב בטיפול.

8. לפני מתן גזר הדין, הופנתה הנאשמת על ידי בית המשפט לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. לתיק בית המשפט הוגשה חוות דעת ממנה עולה כי הנאשמת נמצאה כשרה לביצוע עבודות השירות.

ראיות לעונש

9. במסגרת הראיות מטעם התביעה לעונש העיד אביו של הקטן א. אביו של הקטן הגיע מכתב שכתבו הוא ואשתו לבית המשפט (ע/1). כמו כן סיפר האב על היות בנו ילד חברותי ושמח ואהוב על ידי הסובבים אותו אך בתקופה הרלוונטית נזכר היה שינוי בתנהגותו של הילד והוא סבר כי מדובר בקשיש הסתגלות לגאנז בקבוצת הבוגרים. בדברו אמר האב: "לעולם לא יכולנו לתאר שגם אנחנו נכנסים לסטטיסטיקה של נפגעים הגנים בישראל"...."שום דבר לא מצדיק את היחס שהוא קיבל ושום דבר לא מצדיק את המחוות שראינו,

שאנו לא מחייבים לאף הורה לראות של אדם שפל והזו מרים את הבן שלנו כמו שק תפוחי אדמה, זורק אותו למזרן ובועט בו, כמו שאפלו לא בועטים בשק תפוחי אדמה בשוק". אבי הקטין סייר על הסבל שהוא ורعيיתו סובלים מיד יום במשרhalb המשפטו הגם שהקטין חזר להיות ילד מדහים שמקוף באנשים. אבי הקטין ביקש בדבריו "להורות על ענישה מקסימלית בגין תחומי הענישה כדי שלא ישכח את המקרה שלנו, שלא יعلم כלל היה". עוד ציין אבי הקטין את היעדר הפיקוח וענישה הולמת דבר שambilא לדבריו לזריזות המקצוע במערכות המשפט והצדקה ובסוף של דבר לרוץ מזעע כפי שקרה במקרה יסמין וינטר ז"ל. במכתבם של ההורים (ע/1) צינו כי סיום ההליך לא יביא אותם לשוכח וכי הזיכרון מלאו אותם מיד בוקר כשם נפרדים מילדייהם בחיבור גדול ונשיקה ותפילה שייחזו להוריהם שלמים. בעבורם תפילה זו קיבלה משמעות אחרת למגורי.

10. אמו של הקטין ג' מהאישום הראשון ומהאישום השני העידה אף היא וסיפורה בעדותה כי נוכחה לדעת שבנה סובל מביעיות פיסיות והרגישה שימושה לא בסדר עם בנה. הוסיפה וסיפורה אמו של הקטין כי גילתה על האירוע באמצעות התקשורת וסיפורה בתיעוד מצמרר "גיליתי זאת בחזרות. זיהיתי את השמיכת של הבן שלי כי הפנים היו מטוושטות. עלי שאל איך אני יכולה להזהות, אמרתי שאני רואה, זה הוא. בסופו של דבר התברר כי אכן זה היה הוא. שבעו ימים בכיתה, גם בעבודה". עוד צינה אמו של הקטין כי בהמשך הקטין נזק לטיפול תומך ואף טיפול רפואי.

11. ב"כ המאשימה ביקש להגיש את הסרטון המתעד את האירועים במסגרת הראיות לעונש וכי מדובר בסרטון של מספר שעות וכי המאשימה תפנה למועדים ברלוונטיים בסרטון. ב"כ הנאשםת התנגד לכך וכי במסגרת ההסתכנות בין הצדדים טרם הודהה הנאשםה בעובדות כתוב האישום המתווך לא הביאה המאשימה לידעתו כי תבקש להגיש את הסרטון, דבר אשר חורג לטעמו מהאמור בתיקון 113 לחוק העונשין. הצדדים ביקשו להגיש טיעונים כתובים בעניין זה ובティיעונים הכתובים כל אחד מהם חזר על טיעוני והפנה לפסיקה רלוונטית. בהחלטה צינתי כי איןני מתירה למאשימה להגיש את הסרטון והניסיונות להחלטה יפורטו במסגרת גזר הדין.

12. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה הוגשה אוסף מכתבי המלצה (ענ/1).

טיעוני הצדדים לעונש

13. ב"כ המאשימה הדגישה את הנسبות החמורות של מעשי הנאשםת ואת הפגיעה הקשה בערכיהם חברתיים מוגנים. ב"כ המאשימה טען שהנאשםת פגעה פגעה קשה בגוף, נפשם וכבודם של הקטינים ושל הוריהם והפנה לדברי הורי הילדים נפגעי העבירה. הנאשםת, בהיותה אמונה על הקטינים ועל ביטחונם, שלומם וטובתם, פגעה בהם פעמיחר כאשר הם נעדרי יכולת להגן על עצםם. ב"כ המאשימה טען עוד כי הגם שהמאשימה הצהירה כי ככל שתסקרו שירות המבחן יהיה חיובי תסכים המאשימה לרף התחthon של המתחם לו עתרה, דהיינו 6 חודשים מסור בדרך של עבודות שירות, הרי שתסקרו שירות המבחן שהתקבל לא רק שהוא שלילי, אלא ש愧 ממליץ על ענישה מוחשית של מסור בפועל. ב"כ המאשימה הדגישה כי גם הتسקר השני שהוגש בעניינה של הנאשםת שלילי (גם שמדובר בתסקיר שנערך ללא כל פגישה נוספת עם

הנאשמה - הערה של ס.פ.ק). ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה רלוונטית לטעמו לעניינו וביקש להثبت עונש של שנת מאסר בפועל על הנאשמת, מסר על תנאי ופיצוי להורי הקטינים שנפגעו. באשר למכתב המליצה שהוגשו במסגרת הריאות לעונש, טען ב"כ המאשימה כי מדובר בדיוחים אינפורטטיביים בלבד ובאשר למכתב הודה הרי שלא מדובר במכתבים מפורטים.

14. ב"כ הנאשמת הגיש טיעונים לעונש בכתב ובראשית טיעוני לעונש בעל פה הביע אמפתיה להורי הקטינים ולמצבם. בטיעונו טען ב"כ הנאשמת כי מדובר באישה בת 65, ללא עבר פלילי, מעולם לא נחקרה במשטרה ומעולם לא נעצרה. עוד טען ב"כ הנאשמת כי הנאשמת הביעה חרטה ונושא על מעשה נתלה אחריות על מעשה וחסכה את העדתם של עדים על כל המשמע מכך. הסגנור הוסיף וטען כי תסקירות השירות המבחן חרג מסמכותו בהמלצתו על עונש של מאסר בפועל ככל שלא המליך על הליך טיפול והציג כי התספיר השני של שירות המבחן לא התבפס על מפגש נוסף עם הנאשמת. עוד טען ב"כ הנאשמת כי הנאשמת הייתה עצורה בתיק זה ומעצירה הוואר מעת לעת וכי לא הוגשה כל בקשה על ידי המדינה לאסור על הנאשמת לעסוק בתחום החינוך וכי ככל שהיא הייתה סבורה כי הנאשמת מסוכנת, יכולה הייתה לפנות בבקשתה מתאימה ולבקש להטיל עליה מגבלות בתחום התעסוקה. הסגנור ציין כי הנאשמת עברה משבר קשה וכי בעלה סובל ממחלה ממארת, סייעו לו ונתמן בה. הפסיקה הפנה לרלוונטיות לטעמו והפינה לדוח ועדת דורניר באשר למאסרים בפועל בעניינים של אנשים נורמטיביים והשפעת המאסר.

15. הנאשמת בדבריה אמרה שהיא מצטערת ונonta להורי הקטינים בבכי ואמרה שהיא מתביחסת בתנהוגותה ומתחרת על מעשה וכי התנהוגות זו אינה מאפיינת אותה. הנאשמת אמרה בדבריה עוד כי כל חייה הקדישה לילדיים וכי מעולם לא התנוגה באופן צזה.

דין הכרעה

הבקשה להוספה ראייה לעונש - סրטן

16. כעולה מספרו של כב' השופט ! קדמי ז"ל על סדר הדין בפליליים חלק שני (ב) מהדורות תשס"ט- 2009 עמ' 1621: "עם זאת, בדרך פתיחה בפני התביעה להביא ראיות אחרות להחמרה, כגון: ראיות בדבר אופיו המושחת של הנאשם (עדות דופי); או בדבר הנזק שנגרם על-ידי ההתנהגות שבגינה הורשע הנאשם (אם נזק לגוף ואם נזק לרכוש), וכיוצ"ב נסיבות גורמים מחמירים (למעט "נסיבות מחמירות המהוות חלק מהגדרת העבריה...)" (ההדגשה שלי).

בכל הנוגע לשאלת, האם רשאי בית המשפט לשמע בשלב גזר הדין ראיות להוכחת נסיבות מחמירות מפנה כב' השופט ! קדמי ז"ל לרע"פ 9718/04 מדינת ישראל נ' נוארה (25.11.07), שם ניתנה, ברוב דעתות, תשובה חיובית לשאלת זו.

17. במקהה שבפניו מדובר בנאשנת שהודתה בעובדות כתב-האישום המתוון (גם שמדובר בתיקון שמהותו תיקון טעות סופר) ואולם הودתה נעשתה במסגרת הסכמה דיוונית אותה עת לפיה העונשית של המאשינה היא למתחם שבין שישה חודשים מססר בפועל שניין לשאת בעבודות שירות ועד לרף עליון של 18 חודשים מססר בפועל והמאשינה הסכמה להפניה הנאשנת לקבלת תסקירות של שירות המבחן ואף צינה כי ככל שתסקיים שירות המבחן יהיה חובי איזי, תסכים המאשינה לעונש ברף התחתון. לעניין זה ראו האמור בעניין נוארה:

"ככל שמדובר בסיטואציה בה לצד כוונת התביעה לחתום על הסדר טיעון עם הנאשם מתעתקת היא לטיעון כי נסיבות מחמירויות שלא נכללו בהסדר הטיעון מצדיקות החמורה בעונשו, הרי שרואי כי תודיעו היא לו על-כך מרראש ובטרם החתימה על הסדר הטיעון. לא ניתן יהיה לקבל מצב בו לאחר שנערר הסדר הטיעון, ומשההסדר אושר על ידי בית המשפט, תבקש התביעה במפתח להעלות טענות חדשות - גם אם לעניין העונש בלבד - שאפשר והוא משפייעות על נוכנות הנאשם לחתום על הסדר הטיעון לו היה מודיע להן לכתתיה. יתר על כן, גם עשוי מדובר בהליך שבמסגרתו צפוי להיערך בין הצדדים הסדר טיעון, ראוי שהتبיעה תידע מרראש את הנאשם ואת בית המשפט, כי במידה והנ帀ה יורשע, בכוונתה להביא בשלב הטיעונים לעונש ראיות העשויות להשפיע באופן משמעותי על "צבעה" של התמונה הכללית או להביא להחמרה ניכרת בעונש (כדוגמת עדות של קרובן עברית מין או ראיות בהתייחס לקיומו של מניע לביצוע העבירה). זהה דרישת רמת הגינות בסיסית ואני סבורה כי על התביעה, לצד להליך, ובפרט כמו שמייצגת את המדינה ואמונה על קידום האינטרס הציבורי הרחב, להקפיד על-כך".

18. בנסיבות העניין לטעמי ראוי היה שהמאשינה תפנה את תשומת לב ב"כ הנאשם לכך שבדעתה להסתמך על סרטון מעוז מועד. עוד אציין כי לטעמי יש ישנה משמעות לגבי הראייה המבוקשת. לא דומה סרטון המתעד מספר שעות של התנהלות הגן, והפעוטות בגין, לראייה המתיחסת למשל לティיעוד חזותי של חבלה המתוארכת בעובדות כתב אישום כנגד נאשם. לפיכך, אני סבורה כי דין בקשת המאשינה להגשת הסרטון כראיה לנسبות מחמירות להידחות. אני סבורה כי תיאור הדברים בא לידי ביטוי בעובדות כתב האישום המתוון בו הודהה הנאשנת ומשקף את הדברים.

קביעת מתחם העונש הולם

19. בקביעת מתחם העונש הולם את מעשי העבירה אותה ביצהה הנאשנת יתחשב בית המשפט **בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה** (סעיף 40 ג' לחוק העונשין).

20. הנאשנת הורשעה בשני אישומים המיחסים לה עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות. גם שמדובר בשני אישומים אני סבורה כי מדובר באירוע אחד וזאת על פי מבחן "הקשר ההדוק" (ראו בעניין זה: בעניין זה ראו : 4910/13 ג'aber נ' מדינת ישראל).

21. העריכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממשעי הנאשנת הם שמירה על גופם ונפשם של קטינים וחסרי ישע. כמו כן

במקרים אלה יש מושם פגיעה באמון הורי ילדים במערכות החינוכית ופגיעה באמון הציבור בכללוֹתוֹ בගננות ומ��涪ות. פגיעה זו בערכיהם חברתיים מתעצמת כאשר עסוקן בדמות שאמורה לשמר ולהגן על קתינים המובאים על ידי הוריהם למסגרות חינוכיות, מוסרים את ילדיהם ומפקידים את היקר להם בידי אנשי חינוך וסומכים עליהם כי שמרו עליהם וישגיחו עליהם.

22. לעניין זה אפנה לדברי כבוד השופט אדמונד לוי בע"פ 5986/08 **חלון נ' מדינת ישראל** (10.11.08) :

"המעעררת נטלה על עצמה תפקיד שספק אם יש אחראי ממנו - לחנן בעליים ילדים שאין רכימם מהם בראשית דרכם. זהו תפקיד המחייב את העוסק בו למיננות, נשמה-יתרה, ובעיקר אהבה וסבלנות שאין להן קץ, כי הרי מדובר בילדים שחלקם אף טרם לבטא את עצםם. למרבה הדאה, נדמה כי המעעררת נעדרת כל אותן CISHERIM, ובמקרה להעניך לפחות אכשניה חמה ואהבת, היא הפכה את חייהם של אחדים מהם לסיוט מתמשך".

23. נסיבות העבירות מצביעות על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים. הנאשמה פגעה בפעולות רכימם בשנים, חסרי יכולת להגן על עצםם ואף במקרים מסוימים אינם יכולים לבטא את תחושותיהם ואת עלבונם במילויים. הנאשמה שאמורה הייתה לשמר על ביטחונם של הפעולות, להיות עבורם דמות מגוננת ואהבת, פגעה בגופם, בנפשם ובכבדם, עת הטיחה את גוףם הצנום והקטן על המזרן. באישום השני תפסה בידו של הקטן ג' בחזקה עד אשר החל לבכות.

24. הצדדים הגיעו פסיקה אשר ברוב המקרים לא תامة את נסיבות העבירות בהן הורשעה הנאשמה והם אף התבקו להוסיף פסיקה רלוונטייה לענייננו ואולם לא הגיעו כל פסיקה נוספת. המאשימה כאמור מסכימה כי בנסיבות TICK זה ניתן להשים עונש של מאסר שניית לשאת עבודות שירות והוא אף צינה בדיון בו הודהה הנאשמה כי ככל שהתקיר בעניינה של הנאשמה יהיה חיובי לטעםה (ambil שפירתה מהו תסקיר חיובי), הרי שתסתכם לעונש ברף התיכון של המתهم לו עתרה, קרי מאסר בדרך של עבודות שירות.

25. מתهام העונש ההולם נקבע בין היתר כפועל ויצא של מדיניות הענישה הנוגנת. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה בעבירות של התעללות בקטין חסר ישע עבירה לפי סעיף 368ג' לחוק העונשין דבר שאינו توأم את העבירות בהן הורשעה הנאשם בתיק זה. בחינה של מדיניות הענישה הנוגנת בעבירות בהן הורשעה הנאשם ובנסיבות מלמדת כי הענישה נעה מספר חודשי מאסר שניית לשאת בדרך של עבודות שירות לבין מאסר בפועל לתקופה משמעותית מאחריו סוג וברית.

ראו לעניין זה:

ת"פ (מחוזי י - מ) 59286-10-13 מדינת ישראל נ' סיגלית מזרחי (17.7.14) - הנאשמה הורשעה בתקיפת שתי פעוטות בכר שואה בחולצת הפעיטה האחת, משכה אותה והושיבה אותה בחזקה וכן איצה בחולצת הפעיטה השנייה.

ומשכה אותה לרצפה והושיבה אותה בחזקה בין רגלייה. נקבע מתחם עונש הולם הנע משל"צ ועד מאסר בן 3 חודשים שיכול ירוצה בדרך של עבודות שירות.

ע"פ (ת"א) 71313 **פסחוב נ' מדינת ישראל, (4.2.09)** - בעניינה של מטפלת אשר סטרה לתינוקת, האכילה אותה בכוח, דחפה אותה, הכתה אותה, תפסה בה בחזקה והתעלמה מבכיה במשך שניות, העמיד בית המשפט המחויז את עונשה על מאסר של 6 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות.

ת"פ (שלום רם') 17-08-9079- מדינת ישראל נ' ברגמן (13/9/13) - הנואשת הינה סייעת שהורשעה בתקיפת קטן, בכך שאחזה בקטין, הושיבה אותו על הרצפה והתישבה על הכסא מעליו, כשהיא מונעת ממנו לזרז. לאחר מספר דקות ניסה הקטין לחמוך מהחזיתה אך הנואשת משכה אותו מידיו. נקבע מתחם עונש הולם הנע משל"צ ומאסר מותנה ועד למאסר בפועל בגין מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות. הנואשת נידונה לעונש מאסר בפועל בן 3 חודשים שירוצה בעבודות שירות לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ת"פ (שלום ת"א) 15-06-13877- פרקליטות מחוז תל-אביב נ' אסתר ר' (27/11/16) - הנואשת, שהינה גנטת, הורשעה בתקיפת קטן בכך שדחפה בחזקה לרצפה קטין כבן 3. נקבע מתחם עונש הולם הנע ממאסר מותנה ועד 6 חודשים מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. הנואשת נידונה לעונש מאסר מותנה, של"צ קנס ופיצוי.

ת"פ (שלום-רח') 15-07-25503- פרקליטות מחוז מרכז נ' סרבי (23/1/18) - הנואשת, שהינה גנטת, הורשעה בתקיפת קטןים בגין כך שהשכיבה את הקטינים לשון בצורה כוחנית וגרסיבית על גב מזרונים, תוך שהיא מחזיקה בידיהם בחזקה ומשיליכם אותם בכוח על המזרונים. בנוסף, את אחד הקטינים תפסה הנואשת בשער ראשו, ומשכה אותו לכיוון המזרון. נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר קצר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות. הנואשת נידונה לעונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ע"פ (מחוזי - ח') 15-03-56707- **גולומב נ' מדינת ישראל (17/6/15)** - הנואשת, שהינה גנטת, הורשעה בתקיפת קטינה הלוואה באוטיזם בכך שסטרה לקטינה, לאחר שהקטינה סטרה קודם על לחיה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות. על הנואשת נגזר עונש מאסר על תנאי בן 3 חודשים.

ת"פ 13-09-25018- (שלום כפר סבא) מדינת ישראל נגד טרנר (29.4.15) - במסגרת נדונה נואשת, גנטת בגין ילדים 3 - 5, אשר נהגה לצרchos עליהם, להעניש אותם, לגרור אותם, כשהיא אוחזת בילדים, להעלב אותם, נעדרת עבר פלילי, הודהה, עברה הליין שיקום משמעוני, נדונה למאסר על תנאי, ל - 300 של"צ ולפיצוי, כאשר בית-המשפטקבע מתחם עונשה שבין מספר חודשי מאסר עד 8 חודשים כעונש עיקרי.

ת"פ 12-03-46857- (שלום ירושלים) מדינת ישראל נגד הitem עזה (3.2.16) - בעניינו של סגן מנהל בית

ספר אשר הינה באמצעות צינור פלסטי על ידי הילדים אשר איחרו להגיע אל בית הספר, נדון למאסר מותנה ול- 200 של"צ.

ת"פ 13877-06-15 (שלום תל-אביב) פרקליטות מחוז תל-אביב נגד אסתר רז (27.11.16) - בענינה של גננת, אשר דחפה בחזקה אל עבר הרცפה קטין כבן 3, נדונה ל - 5 חודשים מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ת"פ 12083-03-19 (שלום קרית גת) מדינת ישראל נגד אנה זלזני (31.10.19) - גננת שהורשעה בעבירה של תקיפה סתם בכך שדרוכה על כף ידו של פועל באמצעות כף רגליה עד שהפעוט החל לבכות בהמשך, הניחה הנאשמת את כפות רגליה על גבו של פועל ומונעה ממנו לקום, נקבע מתוך ענישה שנע בין מאסר על תנאי לבין 9 חודשים מאסר בפועל. על הנאשمة נגזר עונש של 3 חודשים מאסר על תנאי ופיצוי להורי הפעוט.

26. כאמור המאשימה עטרה למתחם ענישה שנע בין עונש של 6 חודשים מאסר שניית לשאת בעבודות שירות ועד לעונש של 18 חודשים מאסר בפועל. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות שנעברו על ידי הנאשمة, העובדה שמדובר במספר עבירות כלפי מספר קטינים ובשים לב למידניות הענישה הנוגגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירות בתיק זה נע בין מספר חודשים מאסר שניית לשאת בדרך של בעבודות שירות ועד לעונש של 12 חודשים מאסר בפועל בגין ענישה נלוית ופיזי לנפגעי העבירות.

27. בענינה של הנאשمة לא מצאתי כי יש לחזור לקולא או לחומרה מתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום ולפיכך, עונשה צריך להיגזר בתחום מתחם הענישה אותו קבעתי.

גזרת עונשה של הנאשمة בתחום מתחם הענישה

28. מעשה של הנאשمة מכוערים, משפילים ומעוררים סלידה. שמעתי דבריו הורי הקטנים ועינתי במכtab שכתבו וחשתית את כאבם היומיומי, כאב שספוק אם ימוג ברבות השנים.

29. עונשה של הנאשمة צריך להיגזר על פי הוראות החוק בתחום מתחם הענישה אותו קבעתי וזאת על פי נסיבות שאין קשריות לביצוע העבירות והמדגישות את נסיבותיה האישיות של הנאשمة. כאמור, גם המאשימה סבורה שהרף התיכון בנסיבות תיק זה, מאפשר עונש של מאסר בדרך של בעבודות שירות.

30. לצורך קביעת עונשה של הנאשمة הבנתי בחשבון את עברה הנקי של הנאשمة והעובדת שזהו מפגשה הראשון עם החוק. עברה של הנאשمة נקי ללא רבב הן לפני האירועים מושא כתוב האישום ולאחר האירוע מושא כתוב האישום. כמו כן הבנתי בחשבון את נסיבותיה האישיות, מצבה הרפואי והעובדת כי היא סובעת את בעליה הנכה כעולה מטיפולו הסנגור.

הנאשמת הביעה חריטה על מעשה וביקשה את סליחת הורי הקטינימ. לחומרא יש ליתן משקל לשיקולי הרתעה בתוך מתחם הענישה. המאשמה עותרת לעונש של שנת מאסר בפועל כאשר הנימוק לכך הוא האמור בתסקירות שירות המבחן והעובדה כי אין כל המלצה טיפולית בעניינה של הנאשמת. אצין כי המאשמה לא הצבעה על אף פסק דין שבנסיבות תיק זה הושת עונש של מאסר בפועל. לעניין עונש של מאסר בפועל והשפעתו על נאים אני מפנה **דו"ח הוועדה הציבורית לבחינות מדיניות הענישה והטיפול בעברינים**, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר") אשר בין היתר על ממליצה הוועדה על הרחבת הענישה בקהילה בדרך של עבודות שירות, כאשר המלצות הוועדה מבוססות בין היתר על מחקרים בתחום הקיימינולוגיה. עונש המוטל על נאשם הוא אמצעי להשגת תכילת הענישה ומטרות הענישה. דו"ח ועדת דורנר קובע כי אין טעם בניסיון להביא להרעתה באמצעות שימוש במסרים קצרים או ממושכים יותר וכי במקרים מתאימים שיקום בקהילה באמצעות ענישה בדרך של עבודות שירות, צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור יש בו כדי לספק תוצאות טובות יותר.

31. שירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית והמליץ על עונש של מאסר בפועל של ממש מאחורי סוג ובריח וזאת בגין היתר בהיעדר הליך טיפול בקהילה וכן לאור עדמותה של הנאשמת. בד בבד עם קביעות אלה של שירות המבחן, התרשם שירות המבחן כי הנאשמת נעדרת דפוסים עבריניים. תסקירות שירות המבחן מהויה המלצה בלבד ויש בו כדי להוות כלי עזר לבית המשפט. יחד עם זאת, ככל שהשירות המבחן לא המליץ על עונש טיפול או שיקומי הרי שקביעת העונש הרואי לנאשמת נתן לשיקול דעתו של בית המשפט ולא של שירות המבחן בשים לב למכלול השיקולים, מתחם העונש ההולם את העבירה ומדיניות הענישה הנוגנת.

בנקודה זו ראה הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט שmagistratus בע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' סgal**, לה' (4) עמ' 313, 318:

"שיקוליו של שירות המבחן למבוגרים אינם חופפים בהכרח את שיקוליו של בית המשפט, וזאת, בין היתר, לאחר שהוא אינו מופקד על הראייה הכלולתי... השירות רואה את עיקר מעיניו במצוות של היבט מוגדר של הנמנימים, הנאספים לקראת ההחלטה השיפוטית, ובית המשפט הוא שיזכר את האיזון הנאות בין הנתונים השונים והשוניים ומופקד על ראייתו של השלם להבדיל מן הקטע או המקוטע".

32. אשר על כן, במכלול השיקולים לקולא ולהומרא אני גוזרת את עונשה של הנאשמת לעונשים הבאים:

6 חודשי מאסר .

הנאשמת תישא את המאסר בדרך של עבודות שירות על פי חזות הדעת של הממונה על עבודות השירות בצעיר אגודת חב"ד בחיפה. **הנאשמת תתיצב לתחילת העבודות השירות ביום 27.1.2008:00 במשדי הממונה על עבודות השירות.**

הוסבר לנואמת כי עליה לבצע את עבודות השירות לשביות רצון הממונה על עבודות השירות ועל פי הנהלים, שכן אם לא כן ניתן יהיה להפקיע את עבודות השירות והוא תישא את יתרת העונש בדרך של מאסר בפועל.

4 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא תעבור הנואמת עבירות אלימות מסווג פשע ותורשע בה.

2 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא תעבור הנואמת עבירות אלימות מסווג עוון ותורשע בה.

פיוצי כספי על סך של 5,000 ₪ לטובת כל אחד מהקטינים על פי הפרטים שמסרו לזכירות על ידי המאשימה. הפיצוי ישולם עד ליום 1.4.20.

mobaher ci chl aissor prsotm kl frt mzahe lgbi ktinim batik zha.

זכירות בית המשפט תמציא לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחויז.

ניתן היום, ג' טבת תש"פ, 31 דצמבר 2019, בנסיבות הצדדים.